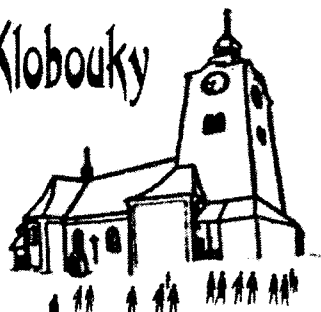

Zpravodaj farnosti Valašské Klobouky

Já, až budu ze země vyvýšen,
potáhnu všechny k sobě.

Září 2008

P. Augustin Emil Dorničák OSA

V pátek 8. srpna zemřel v Brně kněz, člen řádu augustiniánů, rodák z našeho Tichova, Augustin Emil Dorničák. Pohřeb měl v pondělí 18. srpna v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Starém Brně.

Jako farář jeho rodné farnosti rozjel jsem se na pohřeb také. Je krásné, že z Tichova byl vypraven autobus pro ty, kteří spolu s příbuznými, panem starostou a dalšími rodáky chtěli na pohřeb jet.

Ve starodávné gotické bazilice předsedali pohřební bohoslužbě tři opati v čele s opatem augustiniánů na Starém Brně. Kromě nich koncebrovalo dalších asi třicet kněží – vesměs spolužáků zemřelého otce Dorničáka.

Kázání pronesl P. František Petrik, který zemřelého znal z kněžského semináře a v posledních letech navštěvoval v jeho těžké nemoci. Připomněl slova otce kardinála Tomáška, který kdysi řekl: „Kdo v církvi pracuje, dělá hodně, kdo se za církev modlí, dělá ještě více a kdo za církev trpí či se obětuje, dělá nejvíce!“ A pater Petrik vyzdvihl, že otec Dorničák pro církev dělal nejvíce v posledních letech svého života, kdy upoután na lůžko trpěl, obětoval se a modlil se. „Jeho ruce byly neustále ovinuty růžencem...“ řekl mimo jiné.

Opat starobrněnský na konci mše svaté shmul život našeho zemřelého kněze do deseti bodů. Zmíním jen některé: byl hluboce zbožný a velký mariánský ctitel. Byl pravdivý a přímý, nikdy nekolaboroval s žádným režimem. Byl pracovitý, nebál se přiložit ruku k dílu v každé farnosti, kde byl. Byl hluboce oddaný řeholnímu společenství, do kterého patřil. Byl nesmírně trpělivý, zvláště ve své těžké nemoci na konci svého života. Byl obětavý a laskavý, a tak obohatil mnoho lidí, kteří se s ním setkávali...

Byl otec Dorničák tak skvělý? Můj moudrý děda říkával: „Chválit až po smrti!“ Po smrti tohoto kněze zaznělo mnoho chvály a já nemám důvod jí nevěřit. Všichni jsme tedy děkovali Bohu za život otce Augustina Emila a právě dobrotivý Bůh, který nejlépe zná ukončený život našeho zemřelého, jistě spravedlivě a bohatě odmění veškeré dobro, které tento kněz v životě vykonal.

Nakonec se četl dopis otce arcibiskupa Graubnera, který přál řeholnímu společenství augustiniánů, aby prázdné místo po otci Augustinu Emilovi nezůstalo prázdné, ale bylo Bohem obdarováno novým řeholním povoláním.

V tu chvíli jsem se modlil, aby Bůh dopřál, aby z naší farnosti vyrostla další nová – a tak krásná – kněžská povolání! Kéž Bůh dá!!! Díky Bohu za otce Dorničáka a kéž má další podobné následovníky

P. Karel Janiček

Odpustky - Rok sv. Pavla

28. 6. 2008 - 29. 6. 2009

Milí farníci,

určitě každý z nás potřebuje v životě správné nasměrování, tedy i v životě duchovním. Jedním z prostředků, které nám církev nabízí, je získání odpustků. V poslední době byl s odpustky spojený především jubilejní rok 2000, nyní se s nimi můžeme více setkat v souvislosti s Rokem sv. Pavla.

O co se tedy vlastně jedná?

Odpustky jsou zvláštní formou duchovní pomoci, kterou věřící získávají pro sebe nebo pro zemřelé na přímluvu Kristova těla – totiž církve, jejíž jsou živou součástí.

Odpustky vyhláší papež na základě moci svěřené Kristem Petrovi.

Odpustky neslouží k odpuštění hříchů jako takových, ale k částečnému nebo úplnému zahlazení jejich následků, a tedy povinnosti konat za tyto odpuštěné hříchy ještě nějaké pokání.

Odpustky lze získat buď pro sebe, nebo pro některého zemřelého. Z odpustků, které může věřící získat pro sebe, můžeme upozornit na některé základní příležitosti:

Jestliže se zbožně pomodlí růženec buď v kostele nebo v rodině či společenství a snaží se při tom rozjímat o jednotlivých tajemstvích.

Plnomocné odpustky může získat věřící, který se věnuje alespoň 30 minut duchovní četbě Písma sv., která vede k modlitbě.

Dále věřící, který vykoná návštěvu Nejsvětější Svátosti a

adoruje před ní alespoň půl hodiny.

Pokud vykoná pobožnost křížové cesty tam, kde jsou zbudována nebo namalována její zastavení.

V nebezpečí smrti uděluje plnomocné odpustky kněz, který nemocného navštíví se svátostmi. Pokud není kněz dosažitelný, stačí vzbudit lítost a modlit se např. před křížem.

Odpustky jsou rozlišovány na plnomocné a částečné podle toho, jestli nás zbavují časných trestů za hříchy úplně nebo částečně. (KKC 1471)

Svatý otec poskytuje u příležitosti dvoutisíciletého výročí od narození sv. Pavla, apoštola, zvláštní odpustky.

- I. Všem jednotlivým věřícím křesťanům, kteří opravdově litují svých hříchů, jsou náležitě očistěni svátostí pokání a posílení svatým přijímáním, kteří se s úctou vydají na pouť do papežské baziliky sv. Pavla za hradbami na ulici Ostiense a pomodlí se na úmysl Svatého otce, jsou přiznány a uděleny

- II. plnomocné odpustky časného trestu za jejich hříchy, poté co obdrželi svátostné odpuštění hříchů a prominutí svých nedostatků.
- III. Věřící křesťané různých místních církví po splnění běžných podmínek: svátost smíření – má platnost 14 dnů před vykonáním odpustků nebo 14 dnů po, svatě přijímání v den konání odpustků a modlitba na úmysl Svatého otce, s vyloučením jakékoliv náklonnosti k hříchu, mohou získat plnomocné odpustky, když se budou účastnit veřejného posvátného obřadu nebo pobožnosti ke cti Apoštola národů; ve dnech slavnostního zahájení a ukončení Roku sv. Pavla na všech posvátných místech; v ostatní dny stanovené místním biskupem na posvátných místech zasvěcených sv. Pavlu a ve prospěch věřících i na jiných místech, určených biskupem.
- III. Věřící, kterým brání nemoc nebo jiná legitimní a zřejmá příčina, vždy s duší zbavenou jakéhokoliv hříchu a s předsevzetím, že splní běžné podmínky hned, jakmile to bude možné, mohou také získat plnomocné odpustky, když se duchovně připojí k některé jubilejní oslavě ke cti sv. Pavla a obětují Bohu své modlitby a utrpení za jednotu křesťanů.

Kněží, kteří byli příslušnou církevní autoritou pověřeni zpovídáním, by měli přijmout věřící vstřícně a velkodušně, aby jim tak usnadnili obdržení všech potřebných milostí.

Plnomocné odpustky v Roce sv. Pavla v olomoucké arcidiecézi:

Z rozhodnutí Apoštolské penitenciárie, pověřené Svatým otcem, je možné v Roku sv. Pavla (od 28. 6. 2008 do 29. 6. 2009) získat plnomocné odpustky:

ve všech kostelech při veřejné pobožnosti ke cti Apoštola národů a při zahájení a ukončení jubilejního roku. Dále v kostelech zasvěcených sv. apoštola Pavlovi ve dny, které stanoví místní biskup, a na dalších místech, která určí místní biskup.

Arcibiskup Jan píše:

„Stanovuji tedy všechny první pátky, první neděle v měsíci a také 29. den v každém měsíci. Kromě kostelů sv. Pavla určuji katedrálu v Olomouci a papežské baziliky: Velehrad, Svatý Hostýn a Svatý Kopeček.

Kostel Obrácení sv. Pavla: Syrovín. Kostely sv. Petra a Pavla v diecézi, farní: Biskupice, Bohdíkov, Brodek u Konice, Deštná (Svitavy), Horní Němčí, Kelč, Kostelec u Holešova, Kunovice, Litence, Lubník, Medlov, Nezdenice, Penčice, Polešovice, Prostějov, Rataje, Smržice, Těšetice, Těšnovice, Tištin, Vřesovice, Želechovice nad Dřevnicí. Filiální: Hlušovice, Sklené, Ústí (Hranice), Hraničné Petrovice.“

Kéž je i pro nás Rok sv. Pavla příležitostí k získání dobra, které nám církev nabízí.

Kateřina Foltýnková

Použité zdroje:

Katechismus katolické církve

P. Tomáš Klíč – homilie Odpustky

<http://signalypapavla.signal.cz>

<http://tisk.cirkev.cz/z-vatikanu/predstaveni-roku-sv-pavla.html>

Letošní ohlednutí za Campfestem 2008

CampFest nabídl opět pestrou paletu nejenom hudební produkce. Mezi množstvím zajímavých skupin skutečně z celého světa jste měli možnost taky zajít na různé besedy a přednášky.

Přiznám se, že díky přípravě našich přednášek, díky setkáním s množstvím známých lidí a taky díky možnosti rozhovorů a setkání přímo s hudebníky jsem se moc na program nedostal. Hned po příjezdu ve čtvrtek pozdě večer jsem se již nedostal na Christafari, které jsem si chtěl poslechnout živě, ale o to víc mě překvapilo velké množství lidí na naší první přednášce O duchovním rozlišování hudby, kterou měl Palo Poláček. Musím říct, že jsem celkově vnímal velký zájem o přednášky a mnohdy byl stan k tomu určený malý a lidé postávali i venku. Jen mám dojem, že díky složení našich posluchačů jsme pouštěli i tvrdší skladby, které běžně nepouštíme. To se mi stalo i na mé přednášce se zamyšlením Proč křesťané delší dobu nevstupovali do populární hudby.

Přestože jsem čas trávil již zmiňovanými setkáními a rozhovory, některé koncerty jsem si nenechal ujít. Musím však přiznat, že tyto pro mě přitažlivé se odehrávaly mimo hlavní stan a zvláště jsem byl zvědavý na české a slovenské kapely, co nového nebo kdo je pro mě novým objevem. Opět neklamali Run(a)way se svým mladickým zapálením, neodpustil Flow, kde jsme se sešli CampFestu. Atmosféra že když jsem nestihl aspoň zde jsem ji mohl jako ona hostovala u Flow, zaskočily zase na takže fungovala taková kapel, kterým neudělali ostudu ani Michael. Ti dokázali strhnout publikum a taky samotného zvukaře, který si v průběhu koncertu spokojeně podupával a pak si zašel koupit jejich CD.

jsem si zajít na chvály většinou čeští návštěvníci byla skvělá a byl jsem rád, samotné vystoupení Giny, slyšet na hostování. Stejně holky za Run(a)way hostování k ní na koncert, supr spolupráce českých

To již jsem začínal být při koncertu N.D.E. trochu nervózní, protože Láďa Křížek, se kterým jsem měl dělat besedu, byl někde na cestě a při tomto počasí se doba této cesty začala prodlužovat. Tak jsem jej spolu s jeho kytaristou Radkem Krocem čekal v naprostém slejváku delší dobu přímo u vjezdu, abychom urychlili registraci, kterou kluci stejně po příjezdu nestihli. Byli jsme dohodnutí, že vše vyřešíme až po jejich vystoupení. Nenapadlo mě, že s tím mohou být problémy, které jsme s úsměvem vyřešili při vstupu do stanu, kde vše mělo probíhat. Tam je totiž nechtěli vpustit, že nejsou registrovaní! Kluci během chvilky nachystali vše potřebné a stan již byl plný lidí, kteří se na Láďu těšili. Jak mi někteří říkali, nechtělo se jim věřit, že Láďa přijede a bude povídat o víře a o tom, co pro něj a pro nás víra v Boha znamená. Bylo zajímavé vnímat ještě před začátkem zájem lidí, kteří nás venku zastavovali a chtěli se s Láďou pozdravit. Asi největší radost měli všichni, pro které Láďa ve své době byl

skutečnou hvězdou. Hned po první písni bylo jasné, že nálada oproti počasí bude skvělá. Jelikož šlo o besedu, měl možnost každý položit nějaký dotaz. Hodinka proložená písněmi a pro mě velmi povzbudivým svědectvím o tom, čím je pro Láďu víra a kým Bůh a proložená taky vtipnými odpověďmi, které doprovázel kromě potlesku i bouřlivý smích přepíněného stanu, rychle uplynula a my se museli loučit. Pak nastal problém s tím, že bylo potřeba stan rychle vyklidit, aby se mohli chystat další vystupující. Jenže zájemců o osobní rozhovor a pozdravení se s Láďou, pozvání na koncerty atd. bylo tolik, že jsme se ještě asi hodinu zdrželi. A pokud by byl prostor, určitě by se tento čas protáhl. Jak mi říkal Radek, běžně po koncertech Kreyson tráví se svými fanoušky někdy i 2,5 hodiny rozhovorů a setkání, protože, jak mi říkal, oni jsou ti, pro které svoji hudbu tvoří. Není to sympatické?

Přiznám se, že jsem se večer rozhodl již nezůstat, protože jsem měl vše mokré a čekal mě ještě další týden na horách, na který bylo třeba trochu usušit boty, spacák a především stan, takže jsem jel domů. Takže vystoupení PlanetShakers znám jen z vyprávění kamarádky, která tam zůstala. Takhle jsem prožil Campfest já. Když jsem na něm byl před 3 lety, spíše jsem jej prožíval více na koncertech, teď to bylo pro mě v mnohém jiné, ale stejně obohacující.

Pavel Šupol

Můj Campfest 2008

Měla jsem tu čest – možnost si zajet na největší slovenský festival v přírodě – Campfest 2008, kde měly vystoupit různé hudební kapely z Čech, Moravy, Slovenska, USA, Austrálie, Velké Británie, Polska... Netušila jsem, do čeho jdu, ale jelikož znám Pavla Šupola a jeho předávání křesťanské muziky, tak sem neváhala.

Již po pátečním nočním příjezdu jsem šla omrknout stanové městečko a okolní stany a pódia, kde hrály kapely...

Po sobotním probuzením jsem zjistila, že náramně přší, a tak jsem vyrazila na program. Nenechala jsem si ujít chválicí skupinu FLOW. Překvapilo mě u ní, že i přes pořádný slejvák a občasné poruchy ozvučení nám dokázala svými hlubokými písněmi předat, že chválit Boha jde za jakékoliv situace s otevřeným srdcem.

Následovala beseda Pavla Šupola a Ládi Křížka, stan se plnil velmi rychle a mnozí stáli v uličkách, protože Láďovo svědectví a písničky obsahovaly jeho osobní zkušenosti. Mělo to velkou váhu. Láďa nám řekl, kdo je pro něj Bůh, jak jej ve svých 45-ti letech našel, obrátil se k němu a se svojí skupinou cestuje po ČR, do českých věznic a pomáhají tak nalézt Krista těm, kteří jej neznají.

Pak už následoval koncert Richarda Čanakyho, který před časem vystoupil i u nás ve farnosti. Jeho nádherný duet – proč se zlé věci stávají dobrým lidem – s jeho dvěma dětmi byl tak krásný, že lidem ukápaly i slzičky a odměnou byl asi 10 minut trvající potlesk vestoje...

V podvečer na hlavním pódiu vystoupil klavírista Huntley Brown z Jamajky, který mě dojal tím, že jeho ruce hrály tak mistrovsky, že se to nedá popsat. Ale on sám říkal, že jeho hraní není umělecké dílo, ale je jeho modlitbou k Bohu. A hřeb večera byli PlanetShakers z Austrálie, o nichž můžu říct, že chválili Boha o sto šest a obdivovala jsem jejich krásný zpěv, když jsem je ještě o půl třetí ráno slyšela ze spacáku.

Po tomto víkendu mně v uších ještě dlouho doznivaly nádherné skladby, texty písní různých kapel. Možná někdo z Vás namítne, no jo, 5000 mladých se zas pobavilo, bylo to jak na nějaké technopárty...

Bylo jistě jedno, zda ještě pořád leje jako z konve a máme všechny věci mokré a bahno nám sahá až po kotníky... Tam nešlo o to mít reproduktor na 100 decibelů u ucha, ale o vyzpívanou chválu Boha různými texty v písních.

Lenka Šerá

Ministrantský tábor

Tak jak je to už posledních devět let dobrým zvykem, měli opět klobučtí ministranti tábor. V počtu patnácti táborníků, třech vedoucích a jedné kuchařky jsme okupovali týden od 20. do 25. července chatu na Vrbu. Skrz hory jsme sem přišli pěšky od klobucké fary, kde nám dal náš nový jáhen František požehnání k cestě, přes Jeleňovskou a Hložec.

Na táboře jsme se rozdělili do třech skupin, na Ohnivou tlupu, Mamuty z popelnic a Pralesáky. Náš program se totiž točil několik dní kolem doby kamenné a my jsme se stmelili v tlupu pravěkých lidí (Homo sapiens neanderthalensis). Jednotlivé skupinky si proto také malovaly své erby na kůži a vlastnoručně šili trička a tvořili si vzory pro batikování.

Sotva kluci vstali ze spacáků, museli cvičit v trávě v kraťasech a tričkách naboso. Počasí nám příliš nepřálo, ale navzdory tomu jsme si užili bojovek v lese i na louce - kde se dokonce vyskytl i sob, o kterého tlupy proti sobě bojovaly a unášely také druhým tlupám „ženu“. Veselých her jsme si užili také v klubovně. Nejoblíbenější z nich byla Ruská ruleta, která rozesmála všechny kromě Libora, který měl pod kloboukem vejce, další oblíbená hra byla Chudák kočička, Zasedací karty nebo Danda, při které si Erik vysloužil přezdívku Kamenná tvář.

Každý den ráno jezdilo farní Suzuki blátivou cestou do blízkého obchodu ve Vlachovicích pro čerstvé pečivo a ve čtvrtek také pro otce kaplana s bratrem jáhnem, kteří nám odsloužili mši svatou v přírodě. Ve čtvrtek také vyvrcholil táborový program pokladovou hrou a stezkou odvahy, které se zúčastnili i ti nejbázněvší.

Jsem rád, že se během tábora nestal žádný vážnější úraz, vyjma vyvrtlého kotníku vedoucího Jury a několika menších oděrek a klíšťat.

Děkuju všem, kuchařce, ostatním vedoucím, panu faráři, kaplanovi, jáhnovi i Bohu, že se tábor mohl uskutečnit a že se tak vydařil.

Martin

Kongregace sester premonstrátek

V minulém čísle jsme hovořili o řádu premonstrátek i o tom, že jejich činnost byla ukončena zrušením kláštera v Doksanech r. 1782 císařem Josefem II.

Stručná historie od založení Kongregace

Kongregace sester premonstrátek byla založena 27. dubna 1902 strahovským premonstrátem P. Vojtěchem Frejkou na Svatém Kopečku u Olomouce. Dne 23. července 1902 byla tato Kongregace na řádové generální kapitule v Averbode v Belgii schválena a přijata do premonstrátského řádu. Řídí se obnovenými Konstitucemi v duchu II. vatikánského koncilu, které byly schváleny 11. října 1987. Kongregace vede sestry k vlastnímu posvěcení společným životem, zachováváním slibů podle evangelních rad chudoby, čistoty a poslušnosti, v životě plně oddaném nazírání a apoštolské práci ve spolupráci s kněžským společenstvím premonstrátského řádu.

Sestry nejdříve působily v původním klášteře na Svatém Kopečku, který je od Norbertina vzdálen asi 200 m. Je to objekt - jmenoval se tehdy Útulna svatého Josefa, který dosud v restituci vrácen není. Jak se Kongregace slibně rozvíjela, bylo mnoho nových sester a původní klášter svou kapacitou nestačil. V roce 1930 za tehdejší generální představené matky Bronislavy Marie Večerkové se zakoupil od kláštera premonstrátů na Strahově pozemek zde na Svatém Kopečku a byl vystavěn nový Mateřinec, který byl 9.8.1931 posvěcen tehdejším olomouckým arcibiskupem Leopoldem Prečanem. To je dnes hlavní budova areálu Norbertina. O rok později se začala stavět druhá budova - „exerciční dům“, kde až do roku 1950 sestry zajišťovaly exercicie pro laiky. S láskou a pečlivostí se staraly o celoroční provoz, stravu a úklid objektu a zvaly různé exercitatory, kteří laickým zájemcům poskytovali duchovní přednášky. Tato činnost byla v padesátých letech násilně přerušena a sestry se musely z Norbertina vystěhovat. Stát poskytl celý areál Základní škole pro děti se zbytky sluchu, která v roce 1972 přistavěla ke dvěma stávajícím budovám další budovu, která tehdy sloužila jako mateřská škola pro takto postižené děti.

Zakladatel Kongregace

Zakladatelem Kongregace sester premonstrátek byl člen strahovské kanonie P. Vojtěch Frejka. Jeho původní záměr byl obnovit kontemplativní klášter s přísnou klauzurou. Ale v té době se jeho záměr nemohl uskutečnit, proto založil Kongregaci, ve které sestry pevně spojují rozjímavý život s vnější činností.

Vojtěch Frejka, křestním jménem Vincent, se narodil 18. května 1860 v myslivně v katastru moravské vesnice zvané Kateřinky. Na dlouhých procházkách v lesním tichu mnoho přemýšlel a dělal plány do budoucího života. Chtěl ho plně a příkladně prožít. Rozhodování nebylo lehké. Dvacetiletý Vincent Frejka po maturitě podal žádost o přijetí do noviciátu strahovské kanonie. Tradiční zbožnost rodiny, která dala klukovi pevnou náboženskou výchovu, vytvářela přirozené předpoklady pro jeho řeholní a kněžské povolání. Kladně působilo i zbožné prostředí rodného kraje. Dne 30. září

1879 přijal Vincent Frejka z rukou opata Žigmunda Starého řeholní roucho. Nesmírně se těšil, když s bílým rouchem premonstrátského řádu dostal i nové řeholní jméno Vojtěch. Dne 19. října 1884 klerik Vojtěch Frejka skládá v kapitulní síni slavnostní řeholní sliby. O rok později přijímá kněžské svěcení v Praze v katedrále sv. Víta na Hradčanech od arcibiskupa Schönborna. Každý novokněz zůstával určitou dobu na Strahově v konventu. Zde se zaučoval do potřebných prací v duchovní správě a plně se mohl věnovat plnění řeholních povinností. To bývaly nejšťastnější měsíce pro řeholní bratry. I Vojtěch Frejka dokázal tuto dobu krásně využít na své posvěcování.

Působení na Sv. Kopečku

Do tohoto prostředí přišel sedmadvacetiletý Vojtech Frejka, člověk plný nadšení pro obnovu premonstrátského řádu. Rychle se udomácnil v mariánsko-premonstrátském prostředí. V průběhu devatenáctiletého působení tu vykonal velké dílo, které si zasluhuje místo v novověkých dějinách premonstrátského působení. Při všech pracích se zabývá myšlenkami, jak konkrétně obnovit a rozšířit premonstrátskou činnost. Dochází k závěru, že je potřebné obnovit klášter premonstrátských sester. Prvním krokem k tomu bylo obnovení laického třetího řádu - terciářů. Třetí premonstrátský řád pro laiky je nejstarší v Církvi. Společnost terciářů na Sv. Kopečku měla své zvláštní poslání. Z ní měly vyrůst první členky kongregace premonstrátek. „Myšlenka posvěcena láskou působí jako jiskra, která rychle vzplane a už se nebojí o svoje bytí, ale hledá, nabírá a vzrůstá, až dosáhne pravidelný život činnou prací.“ (z kroniky kongregace)

Přáním českých premonstrátů bylo obnovit činnost sester druhého řádu v Čechách. Vždyť tak blahodárně působily v Doksanech a v Chotěšově až do svého zrušení v roce 1782. Jejich kontemplativní život duchovně podporoval pastorační práci spolubratrů. Bratři si to dobře uvědomovali. Premonstrátský řád bez větve sester není úplný.

První sestry

První sestry byly jako kandidátky duchovně formovány v premonstrátském klášteře II. řádu ve Zwierzyni v Krakově v Polsku. Jejich jména jsou: S. Norberta Marie Šťastná, S. Gilberta Marie Stolařová a S. Marie Jenovéfa Koutná. První představenou nové Kongregace se stala S. Michaela Andrusikiewicz ze zwierzynckého kláštera (1902-1908). Činnost sester se zaměřovala na péči o sirotky, hendikepované a staré lidi. Kongregaci řídí generální představená. Současnou generální představenou (od listopadu 2006) je Matka Hermána Paulína Láliková. Ve vedení jí pomáhá generální rada kongregace, která je složena z pěti rádkyň a sekretářky. Od 1. září 2001 je sídlo generální představené v Trnavě na Slovensku.

Sídlo Českomoravské provincie sester premonstrátek je v Norbertinu na Svatém Kopečku. Vznik provincie je svázán se samotným vznikem Kongregace. Samostatnou provincií se stala roku 1939, když vznikla Slovenská provincie. Současnou představenou provincie je (od října 2006) S. Petra Jiřina Nováková, provinční vikářka je S. Jitka Stanislava Krňávková, místní představená je S. Gilberta Monika Svatošová.

Eduard Vladimír

Biblické frazémy

Starozákonní a novozákonní biblické texty patří k tomu nejdokonalejšímu, co v dějinách literární díla nadehným můžeme poučit i prohloubit svou Dodnes Bible klasické filology, v neposlední řadě

Pro biblické příběhy svou obrazovou metaforickou symbolikou. Každý biblický příběh představuje zašifrovanou metafyzicko-filozofickou hádanku, která čím složitější se zdá, tím více věřící obohacuje a povznáší jejich ducha.

Výraznou úlohu v biblických textech představují frazémy. Frazémy bychom mohli charakterizovat jako lexikální (významové) jednotky, jejichž hlavní funkcí je pojmenovat dosud nepojmenovanou realitu. Jde o ustálenou kombinaci více slovních forem. Frazémy dělíme na větné a nevětné. K typickým jazykovým stylistickým prvkům frazému patří metaforičnost, expresivnost a archaismy. Mezi větné frazémy patří přísloví, pořekadla, pranostiky a okřídlená slova.

Dokonce některé starozákonní knihy jsou plné filozofických myšlenek a morálních pouček bez příběhů. Jde o Knihu Kazatel, Knihu přísloví, Sirachovec a Knihu moudrosti.

Z biblických frazémů (z Knihy přísloví) jsem pro ukázkou několik vybral:

„Kdo šetří metly, nenávidí syna svého. – Ale kdo ho miluje, záhy jej kárá.“

(KP-13)

„Láskou a věrností smývají se hříchy – a bázní Páně se vzdaluje každý zlého.“

(KP-15)

„Lépe je být trpělivým nežli obrem, lépe ovládati sebe než dobýtí města.“

(KP-16)

„Duše štedrá dojde požehnání, kdo občerstvuje, dojde občerstvení.“

(KP-11)

„Lepší jest jméno dobré než bohatství velké, a mít vážnost lépe než stříbro a zlato.“

(KP-22)

„Mraky a vítr, ale žádný déšť z nich – hory doly sliboval, ale nic nedal.“ (KP-25)

„Kdo kárá člověka, najde u něho potom víc vděku nežli ten, kdo lahodným jazykem ho klamal.“ (KP-28)

„Jako vrabec uletí a vlaštovka odletí, tak i kletba bezdůvodná nikoho nestihne.“ (KP-26)

„Zítřkem se nechlub, nevěda, co ten den zplodí.“ (KP-27)

„Lepší zjevná domluva nežli tajná láska.“ (KP-27)

Prameny:

Bible. Praha 1991

Radim Častulík

Svatost svatého křtu

„Jděte tedy, získávejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal.“

Křest – první svátost – základ nadpřirozeného života. Jím se uděluje odpuštění dědičného hříchu, milost posvěcující, jíž se stává člověk dítkem Božím, nabývá nárok na nebeskou blaženost, a je začleněn do mystického Těla Kristova, do Církve svaté katolické. Bez svatého křtu nikdo nemůže přijmout jinou svátost.

V obřadech velikonoční vigilie, při svěcení křestní vody, Církev slavnostním způsobem připomíná velké události dějin spásy, jež byly předobrazem tajemství křtu. Od počátku světa je voda, toto prosté a obdivuhodné stvoření, zdrojem života a plodnosti. Písmo svaté se na ni dívá jako na „oplodněnou“ Duchem svatým.

Všechny předobrazy Staré smlouvy nacházejí své uskutečnění v Ježíši Kristu. Ježíš začíná svoji veřejnou činnost poté, co se dal pokřtít svatým Janem Křtitelem v Jordánu a po svém zmrtvýchvstání světuje apoštolům toto poslání: „Jděte tedy, získávejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal.“ (Mt 28,19-20)

Stát se křesťanem, to vyžaduje už od apoštolských dob projít cestu uvedení do křesťanského života. Význam a milost svátosti křtu se ozřejmuje v jeho obřadech.

Znamení kříže na počátku slavnosti vyjadřuje Kristovu pečeť na tom, kdo mu hodlá náležet, a znamená milost vykoupení, kterou nám Kristus získal svým křížem.

Hlásání Božího slova osvěcuje kandidáty i shromáždění zjevnou pravdou a vyvolává odpověď víry neoddelitelnou od křtu. Poněvadž křest znamená osvobození od hříchu a od jeho podněcovatele, dábla, pronáší se nad kandidátem exorcismus. Je pomazán olejem katechumenů nebo na něho celebrant vkládá ruku a on se pak výslovně zříká satana.

Křestní voda se pak posvěti modlitbou epiklese. Církev prosí Boha, aby skrze jeho Syna moc Ducha svatého sestoupila na tuto vodu, aby se tak zrodili z vody a z Ducha svatého ti, kteří jí budou pokřtěni.

Pak následuje podstatný obřad svátosti: křest ve vlastním slova smyslu, který vyjadřuje a uskutečňuje odumření hříchu a vstup do života Nejsvětější Trojice skrze připodobnění Kristova velikonočního tajemství. Při trojím lití vody se říká: „N., křtím tě ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.“

Pomazání svatým křížem, vonným olejem posvěceným od biskupa, znamená dar Ducha svatého, který nově pokřtěný dostal. Stal se křesťanem, to je „pomazaným“ Ducha svatého, přivtěleným ke Kristu.

Bílý šat znamená, že pokřtěný se oblékl v Krista (Gal 3,27), s Kristem vstal z mrtvých.

Svíce zažehnutá od paškálu znamená, že Kristus nově pokřtěného osvětil. Pokřtění jsou v Kristu „světlem světa“. (Mt 5,14)

Kdo může přijmou křest? K přijetí křtu je způsobilý každý člověk, a to pouze člověk dosud nepokřtěný.

Již od počátku Církve je křest dospělých běžnější tam, kde se evangelium hlásá teprve nedávno. Katechumenát (příprava na křest) zaujímá v takovém případě důležité místo. Cílem katechumenátu je dát jim možnost, aby svou odpovědí na Boží podnět a ve spojení se společenstvím Církve dovedli ke zralosti své obrácení na víru.

Protože se děti rodí s padlou lidskou přirozeností, poskvrněnou prvotním hříchem, mají zapotřebí, aby se znovu narodily křtem, aby byly osvobozeny od moci temnot a přeneseny do království svobody Božích dětí. Křesťanští rodiče uznávají, že tato praxe také odpovídá povinnosti rozvíjet život, který jim Bůh světil.

Křest je svátost víry. Víra však potřebuje společenství věřících. Každý věřící může věřit pouze ve víře Církve. Víra musí po křtu růst u všech pokřtěných, jak u dospělých, tak i u dětí. Aby se mohla křestní milost rozvíjet, je důležitá pomoc rodičů a také účast kmotra nebo kmotry. Mají být dobrými věřícími, schopnými a ochotnými být nově pokřtěnému oporou na jeho cestě křesťanského života.

Křtít může biskup, kněz nebo i jáhen. Požadovaný úmysl je: chtít konat to, co koná Církev, když křtí. Křtít v případě nouze může každý člověk, který vzbudí úmysl konat to, co koná Církev. Z nouze nutno pokřtít umírající dítě, dospělého jen když věří v Ježíše Krista. Za novokřtěnce se zaručuje celé křesťanské společenství a přijímá jej do Kristovy Církve.

Křest je nezrušitelné duchovní znamení příslušnosti ke Kristu. Pánova pečeť je pečeť, kterou nás Duch svatý označil pro den vykoupení, je pečetí věčného života.

Rudolf Fiala

Hostýn 2008 pěšky

Je pátek 8. 8. 2008 a po požeňání asi v 16.15 se od klobucké fary vydává 12 lidí směrem na Mirošov. Po chvíli nás dohání Jura P. autem (prý nějak nestíhal). Počasí vypadá dobře a prý to tak vydrží celý víkend, jsem se díval na radar. Už v Drnovicích u kostela v nás začaly vyvolávat nepříjemné obavy černé mraky, které hrozily každou chvíli spustit, ale uklidňující slova: „To bude jenom přeháňka, maximálně 20 minut,“ nás ukonejšily a šli jsme dál. Už ve Vysokém Poli ale vytahujeme pláštěnky, které nám vydrží dnes až do Vizovic, jež jsou naším dnešním cílem. Nicméně dobrá nálada nás neopouští a cesta vesele ubíhá i v dešti. Kolem tři čtvrtě na devět dorážíme do Vizovic a na Orlovně, kde máme být ubytováni nás vítá otec Kutáč a veselá nálada místních farníků, kteří zde mají „předponovou akci“. Pozvání na večeři (vykající gulášek) nejde odmítnout, a tak se většina z nás po očistě těla přesunula o patro výš mezi místní. Přibližně kolem desáté večerní nás přijel zkontrolovat bratr jáhen z Klobouk, který s námi zamířil do města. Rozloučil se s námi krátce po půlnoci požeňáním na noc a do dalšího dne.

V sobotu vstáváme v půl osmé, což se nakonec ukázalo jako zbytečně předčasné, protože z Orlovny vycházíme s požeňáním otce Kutáče až po deváté hodině a po krátké zastávce na nákup svačiny opouštíme Vizovice zhruba v půl desáté. Hned první sobotní kopec zkouší naši vůli, protože se k nám kromě Lidy přidává i náš včerejší parťák – déšť. Ale je to dobré, nikdo to nevzdal a jak jsem naznačil, ještě nás přibýlo, teď už je nás tedy 14. I přes drobný déšť si někteří pláštěnky ani neoblékají, protože prý nemůže pršet dva dny (ale může). Ale i těmto odvážným to vydrží jen do Slušovic, protože déšť opět dny zesílil. Ani nástrahy počasí nám nezabránily zdolat „hrobický kopec“, za kterým konečně opouštíme asfaltovou silnici a míříme na lesní cesty, které nás mají dovést do cíle. Chvíli po poledni zastavujeme na modlitbu Anděl Páně a pokračujeme dál, pro tuto chvíli překvapivě bez deště. Ve chvíli, kdy mijíme skautské tábořiště, nás napadá myšlenka, že v jejich kryté jídelně bychom mohli i my naplnit své žaludky před zbytkem cesty, protože v lese je všude mokro, takže není ani kde se pořádně posadit. Naše prosba nebyla odmítnuta, a tak si v suchu vychutnáváme naše svačiny. Ještě že jsme nezůstali venku, protože ta chvilková průtrž mračen by nám promočila snad i pláštěnky. Posílení vyrazíme na poslední část cesty. Vypadá to, že počasí se konečně trochu umoudřilo, ale poslední přeháňka nás přesto dostihla v tom posledním kopci. Někteří z legrace prohlašují, že už toho bylo dost a končí, ale nakonec se shodneme, že teda dojdeme a odměnou je, že za pár chvil už v dále vidíme kupoli hostýnské baziliky. Po příchodu na Hostýn v nás na chvíli zavládne nejistota, že nebudeme mít kde spát, vše bylo zdárně vyřešeno, a tak v nás mohl konečně zavládnout radostný pocit. Po večeři jsme se všichni sešli v naší „noclehárně“, kde za zpěvu a zvuku kytar večer ubíhal. Kolem deváté nás místní pan farář upozornil, že od 22 hodin je nutné dodržovat noční klid, a tak jsme vyrazili ven na křížovou cestu, po jejímž skončení jsme se uložili do spacáků.

Neděle nás přivítala sluníčkem a jasnou oblohou, a snad právě proto byla většina z nás již před sedmou vzhůru. Takže jsme se víceméně všichni sešli již na ranní mši svatou, kterou jsme prožili jako poděkování za naši pouť.

Učící se Církev

18. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

Vstupní obřady II

- Pane, smiluj se
- Sláva
- Vstupní modlitba

19. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

Bohoslužba slova I

- Bůh odpovídá na slovo lidu svým slovem: čtení, epištola, evangelium (prorok, apoštol, Kristus)
- responsoriální žalm
- homilie Církve

20. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

Bohoslužba slova II

- vyznání víry (výklad)
- modlitba věřících

21. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

Eucharistická bohoslužba – příprava darů (KKC 1350–1351)

- smysl vrcholu mše sv.: oběť se připravuje, koná, přijímá
- příprava darů

Jak pokračují práce na kapli v Poteči

Od začátku roku jsme investovali do přístavby kaple v Poteči více než jeden milion korun. Protože se ale stále ještě pracuje, uveřejňujeme alespoň dílčí informace.

Okna a dveře stály celkem 355 305,- Kč, bylo uhrazeno 255 305,- Kč, a proto na ně stále ještě individuálně vybíráme. Své dary můžete nosit na faru nebo technickému správci. Těm, kdo darují více než 5 000,- Kč, bude umístěna na okně či dveřích malá tabulka. Ještě je také možnost věnovat dar na jednu ze dvou vitráží. Každá stála 43 000,- Kč. Na jednu z nich už dárce potřebnou částku věnoval.

Podlahové topení stálo 136 000,- Kč, zaplacená byla první splátka 53 550,- Kč. Byly již zakoupeny varhany, aby mohla být vyúčtována dotace 35 000,- Kč. Stály 129 900,- Kč a zbytek peněz byl uhrazen z půjčky, která činila 100 000,- Kč. Také jsme si museli půjčit na mramor do presbytáře 200 000,- Kč, abychom mohli do hodů zdárně dokončit alespoň to nejdůležitější. V současné chvíli máme asi 300 000,- Kč dluh u firem a 300 000,- Kč půjčky.

Všem, kdo zatím přispěli, vyslovujeme upřímné Pán Bůh zaplat'. Také děkujeme firmám, které na kapli pracovaly a poskytly sponzorský dar.

I když je letos zadlužení větší, věříme, že s Vaší štědrostí vše zdárně dokončíme, aby nová kaple sloužila k větší cti a slávě Boží a ke spokojenosti všech farníků a občanů.

Ještě jednou Pán Bůh zaplat'!

Tomáš Cahel

DĚKANÁTNÍ STŘEDISKO CENTRUM PRO RODINU
Smetanova 95, 766 01Valašské Klobouky

Pozvánka na kurz Manželské večery

8. října – 26. listopadu

Srdečně Vás zveme na kurz Manželské večery, určený pro všechny manželské páry, které chtějí vybudovat pevný a trvalý vztah, chtějí své manželství zlepšit nebo procházejí náročným obdobím.

Každé setkání začíná večeří, následuje promluva, po které mají manželé příležitost si spolu popovídat o tématu večera i o důležitých otázkách, na které ve spěchu všedního dne nezbyvá čas. Vše probíhá v příjemném prostředí a přátelské atmosféře. Soukromí každého páru je respektováno, skupinová diskuse není součástí kurzu, o svém vztahu nemusíte nikomu dalšímu nic říkat.

Kurz, ačkoliv je založen na křesťanských principech, velmi prospěje všem manželským párům.

Témata jednotlivých večerů jsou:

8. října	Vybudovat pevné základy
15. října	Umění komunikace
22. října	Řešení konfliktů
29. října	Síla odpuštění
5. listopadu	Rodiče a rodiče partnera
12. listopadu	Dobrý sex
19. listopadu	Láska v akci
26. listopadu	Slavnostní závěrečná večeře

Kurz se koná v malém sále KD Klobučan. Každý večer začne v 19.00h a potrvá cca do 21.30h. Kurzovné za manželský pár je 1500,- Kč a zahrnuje 16 večeří a dvě příručky účastníka (každá za 120,- Kč), pohoštění /kávu, čaj,.../.

Hlaste se prosím co nejdříve, protože kapacita kurzu je omezena, na tel. číslo 732 127 091 nebo na e-mailovou adresu ceprovalk@seznam.cz.

Přihlášky budeme přijímat v pořadí podle data přihlášení. V případě, že vaše přihláška dojde po naplnění kapacity, nabídneme vám příští běh kurzu.

Těšíme se na setkání s Vámi.

Centrum pro rodinu

Val. Klobouky

Podrobnosti na www.faraklobouky.cz/centrum-pro-rodinu.htm

REDAKCE DĚTEM

Teplo

Onoho roku přišla zima dříve než jindy. Zavládl mráz a napadl sníh. V teplé hospůdce seděli u stolu přátelé a uskrávali grog. „Ta zima se nedá vydržet,“ prohlásil jeden z nich. „Už byly chladnější zimy. Tak hrozné to zase není,“ namítl Petr. Tím vyprovokoval ostatní. „Tak dobrá. Když myslíš, že můžeš vydržet chlad, tak zkus strávít celou noc na hřbitově. Nesmíš se ale nijak zahřívát. Když to dokážeš, pozveme tě na večeři. Pokud ne, musíš pozvat ty nás.“

Petr souhlasil. Bylo pro něj otázkou cti obstát v této zkoušce. Celou noc prostál v ledovém chladu na hřbitově a promrzl na kost. Rozhodl se ale, že to vydrží, a také to vydržel.

Ráno přišli zvědaví přátelé, aby se podívali, jak se mu vede. Poplácali ho po ramenou, dali mu napít kořalky a horkého čaje a zeptali se to, jak přečkal noc.

„Bylo to hodně tvrdé,“ řekl Petr. „Myslel jsem, že to vzdám. Málem jsem zmrzl.“

„To ti nevěřím,“ namítl jeden z přátel. „Dohodli jsme se přece, že sázka bude platit pouze tehdy, když se nebudeš nijak zahřívát. V noci jsem se ale na tebe přišel tajně podívat a viděl jsem, že v okně tamhle toho domu naproti hoří svíčka. Od té ses ohříval.“

Přátelé zajásali a řekli: „Máš smůlu. Prohrál jsi. Dnes nás všechny pozveš na večeři.“ Petr se usmíval, protože si dobře všiml, že se přátelé chtějí pobavit na jeho účet. Všichni se tedy sešli večer u něj doma a zasedli k prostřenému stolu. Byly na něm talíře, příbory a sklenice, jen jídlo chybělo. Bavili se různými historkami a byli ve skvělé náladě. Čas plynul a jídlo pořád nikde. „Kdy už konečně bude večeře hotová?“ vyzvídali přátelé na Petrovi.

„Nemůže to trvat dlouho. Mějte ještě chvíli strpení,“ požádal je Petr. Ona chvíle se však neustále protahovala. Nedovedli si vysvětlit, jak se může nějaké jídlo vařit tři hodiny.

„Půjdem do kuchyně a podíváme se sami, co se děje.“ Petr pokrčil rameny, šel jako první a otevřel přátelům dveře kuchyně. Ke svému úžasu spatřili velký kotel, pod nímž hořela jedna jediná svíčka. „Co to má znamenat? Jak chceš uvařit na plamínku svíčky jídlo v tak velkém hrnci?“ „Proč se ptáte mě?“ namítl Petr. „Copak jste mi neřekli, že jsem se minulou noc hřál od svíčky hořící sto metrů ode mě? Snad dokáže ohřát také jídlo v kotlíku, který je jen pár centimetrů nad ní.“

Křížovka (osmisměrka):

Zaškrtejte všechna slova a v tajence vyluštíte jeden předmět z kostela.

K	E	S	M	K	U	Ř	A	T	A
O	S	K	L	K	R	Á	V	A	O
H	A	N	O	E	V	Y	D	R	A
O	R	S	L	Č	P	O	V	C	E
U	P	Ů	K	T	K	I	P	E	S
T	V	A	A	Š	N	A	C	R	K
A	A	K	Č	R	T	E	L	E	Ů
S	S	Š	E	Y	N	I	L	O	Ň
U	O	I	N	B	C	E	K	E	S
H	B	L	A	A	L	Í	N	A	J

kuřata, lín, vůl, los, ryba, štika,
kačena, husa, vydra, liška, sob,
jelen, kůň, ovce, kočka, pes,
prase, kohout, slepice, kráva

Houf farnosti na Svätý Hostýn

v sobotu 13. září 2008

Odjezd autobusu v 6.00 hodin.

Cena: 150,- Kč

Zájemci, hlase se u Anny Fojtů, tel.: 577 320 666

Hozbánka na Klobucké hody

14. září 2008 se budou v naší farnosti slavit hody – slavnost Povýšení svatého Kříže. Při této příležitosti bude v 9.00 hod. slavena na náměstí mše svatá. Hlavním celebrantem bude valašskokloboucký rodák P. Josef Sláčik. Po mši svaté bude na tribuně pokračovat doprovodný program.

Hozbánka na Potečské hody

28. září 2008 na slavnost sv. Václava bude v Poteči slavena v 10.00 hod. mše svatá pod širým nebem před kaplí v Poteči. Po mši svaté bude možnost prohlídky nově budované přístavby kaple. Sváteční atmosféru podpoří malé občerstvení, výstava a dechová hudba.

Modlitby nemocných

Úmysl na září: Aby se děti vzdělávaly nejen co do vědomostí, ale také co do schopnosti být dobrým člověkem.

V měsíci srpnu 2008 byli pokřtěni:

Jakub Šnajdárek ze Zlína

Štěpán Strnad z Val. Příkaz

Adriana Fagulcová z Brumova

V měsíci srpnu 2008 byli sezdáni:

Jiří Gargulák z Horní Lidče a Romana Poláchová ze Študlova

Martin Janáč z Lačnova a Ludmila Jurgačová z Brumova

Pavel Zvonek ze Štítné nad Vláří a Lenka Baďurová z Lipiny

Lubomír Bližňák z Lidečka a Renata Slánská z Poteče

V měsíci červnu 2008 byli pohřbeni:

Emil Trčka z Lačnova, nar. 1921

Emílie Barcuchová ze Smoliny, nar. 1930

Josef Tomeček z Val. Příkaz, nar. 1923

Jiřina Janáčová ze Smoliny, nar. 1937

Jiří Sukup z Bratislavy, nar. 1944

„K sobě“ - zpravodaj farnosti Valašské Klobouky. Ročník 11. Vydává Farnost Valašské Klobouky, Smetanova 113, PSČ 766 01, tel. 739 245 902, e-mail: faraklobouky@volny.cz, www.faraklobouky.cz

Redakční rada: P. Mgr. Karel Janiček, P. Mgr. Stanislav Zatloukal, Mgr. František Dostál, Mgr. František Mikulčík, Milena Novosadová, Veronika Mikulčíková, Antonín Polách. Náměty, příspěvky doručte na faru. Neprodejné, slouží pro interní potřebu farnosti. Dobrovolné finanční příspěvky budou použity na opravu farního kostela.